

Sygn. akt XXIII Gz 1344/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Bolesław Wadowski

Sędziowie: SO Magdalena Nałęcz

SO Andrzej Sobieszczański (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużnika:

W. K.

o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej

w przedmiocie wniosku o zabezpieczenie majątku dłużnika poprzez zawieszenie egzekucji

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt X GU 464/17

postanawia:

zażalenie oddalić.

SSO Magdalena Nałęcz SSO Bolesław Wadowski SSO Andrzej Sobieszczański

Sygn. akt XXIII Gz 1344/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie oddalił wniosek dłużnika W. K. o zabezpieczenie majątku poprzez zawieszenie prowadzonego przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego.

W uzasadnieniu Sąd wyjaśnił, że wraz z wnioskiem o ogłoszenie upadłości dłużnika wniósł o zabezpieczenie majątku poprzez prowadzonego przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego.

Zdaniem Sądu w postępowaniu upadłościowym wobec osób fizycznych przepis art. 39 ust. 1 pr.u. należy stosować odpowiednio a nie wprost.

Wnioskodawca nie wykazał zaś, że zawieszenie postępowania egzekucyjnego jest niezbędne dla osiągnięcia celów postępowania upadłościowego, co stanowi niezbędną przesłankę do uwzględnienia wniosku na mocy art. 39 ust. 1

Pr.u. Celem postępowania upadłościowego wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej jest przede wszystkim umożliwienie dłużnikowi oddłużenia (art. 2 ust. 1a Pr.u.).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył dłużnik W. K. zaskarżając je w całości.

Skarżący podniósł zarzut niewłaściwego zastosowania przepisów prawa, a mianowicie:

1. art. 491² ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe;
2. art. 39 ust. cytowanej ustawy oraz art. 35 cytowanej w pkt. 1 ustawy, sprowadzającego się do bezpodstawnej interpretacji a contrario i uznanie, że stosowanie przepisu „odpowiednio”, nie uzasadnia zastosowania zabezpieczenia roszczenia z wniosku w postępowaniu o ogłoszenie upadłości konsumenckiej.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości i zawieszenie postępowania egzekucyjnego wszczętego i prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi J. K. Kancelaria (...) ul. (...) Ip., (...)-(...) Ł. pod sygnaturą akt (...)albowiem zawieszenie postępowania egzekucyjnego jest niezbędne do osiągnięcia celów postępowania upadłościowego i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy, podziela poczynione przez Sąd pierwszej instancji rozważania prawne, których konsekwencją była ocena, że w niniejszej sprawie nie wystąpiły przesłanki zawieszenia prowadzonego przeciwko dłużnikowi postępowania egzekucyjnego.

Jak to wyjaśnił S. G. „Postępowanie w sprawach upadłości "konsumenckiej" jest jednym z postępowań odrębnych, prowadzonym od chwili ogłoszenia upadłości – co do zasady – według przepisów o postępowaniu upadłościowym obejmującym likwidację majątku upadłego. Ustawodawca zrezygnował tu zatem z tworzenia osobnej ustawy, uznając potrzebę kompleksowego uregulowania problematyki upadłości, bez względu na jej różne aspekty podmiotowe, dla uniknięcia licznych powtórzeń lub odesłań, które z natury rzeczy nie ułatwiają stosowania prawa.” (Prawo upadłościowe. Komentarz. Rok wydania 2016, Wydawnictwo C.H. B.).

Zgodnie z art. 491² ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (t.j. Dz. U. z 2017 poz. 2344) w sprawach nieuregulowanych w niniejszym tytule przepisy o postępowaniu upadłościowym stosuje się odpowiednio, z tym że przepisów art. 13, art. 21, art. 22a, art. 25, art. 32 ust. 5, art. 36, art. 38, art. 38a, art. 40, art. 74, art. 163, art. 164, art. 307 ust. 1 i art. 361 nie stosuje się. Miał zatem rację skarżący, że z uwagi na brak wyłączenia możliwości stosowania w upadłości konsumenckiej art. 39 pr.u., przepis ten może znaleźć w tym postępowaniu odpowiednie zastosowanie.

Zgodnie z art. 39 ust. 1 pr.u. sąd na wniosek wnioskodawcy, dłużnika lub tymczasowego nadzorca sądowego może zawiesić postępowanie egzekucyjne oraz uchylić zajęcie rachunku bankowego, jeżeli jest to niezbędne do osiągnięcia celów postępowania upadłościowego. Uchylając zajęcie rachunku bankowego, sąd ustanawia tymczasowego nadzorcę sądowego, jeżeli wcześniej nie został ustanowiony. Przepis ten uzależnia zatem zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko dłużnikowi od tego by było to niezbędne dla osiągnięcia celów postępowania upadłościowego.

Badając zatem zasadność zabezpieczenia majątku dłużnika poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego wyjść należy od ustalenia celu postępowania upadłościowego. O ile w przypadku upadłości przedsiębiorców celem tym jest zaspokojenie roszczenia wierzycieli w jak najwyższym stopniu (art. 2 ust. 1 pr.u.), o tyle w przypadku upadłości osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej celem tym jest w istocie umorzenie zobowiązań upadłego niewykonanych w postępowaniu upadłościowym, a tylko jeżeli jest to możliwe, zaspokojenie roszczeń wierzycieli w jak najwyższym stopniu. Pamiętać też należy, że w myśl art. 1 ust. 1 pr.u. postępowanie upadłościowe jest wspólnym

dochodzeniem roszczeń wierzycieli od niewypłacalnego dłużnika. Ogłoszenie upadłości przedsiębiorcy będzie mogło zatem nastąpić tylko wtedy kiedy ma on więcej niż jednego wierzyciela. Naturalną konsekwencją konstrukcji upadłości przedsiębiorcy jako wspólnego dochodzenia roszczeń, obok jak najwyższego zaspokojenia wierzyciel, jest więc równomierne ich zaspokojenie oczywiście w ramach tych samych kategorii.

Wynika z tego, że inne są cele upadłości przedsiębiorcy, a inne upadłości osoby fizycznej nie prowadzącej działalności gospodarczej – konsumenta, co w sposób oczywisty rzutuje też na ocenę przesłanek zabezpieczenia majątku dłużnika poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. W przypadku wniosku o ogłoszenie upadłości przedsiębiorcy, z uwagi na zasadę równomiernego zaspokojenia wierzycieli (oczywiście w ramach tej samej kategorii), w zasadzie zawsze celowym będzie zawieszenia postępowania egzekucyjnego. Jego kontynuowanie z reguły prowadzić będzie może do wybiórczego zaspokojenia tylko tych wierzycieli, którzy prowadzą egzekucję, przy jednoczesnym pomniejszeniu majątku dłużnika, wchodzącemu do masy upadłości służącej zaspokojeniu ogółu wierzycieli i kosztów postępowania upadłościowego. Tymczasem w przypadku wniosku o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nie prowadzącej działalności gospodarczej, gdzie zasadniczym celem jest oddłużenie dłużnika, egzekucja, zwłaszcza jeżeli jest prowadzona przez jedynego wierzyciela, w żaden sposób nie wpłynie na osiągnięcie tego celu. Kontynuowanie postępowania, a nawet zaspokojenie wierzyciela w jego toku nie uniemożliwi bowiem umorzenia pozostałych zobowiązań upadłego. Pewne wątpliwości przy ocenie celowości zawieszenia prowadzonego przeciwko dłużnikowi postępowania egzekucyjnego powstać mogą jedynie w sytuacji kiedy ma on więcej wierzycieli i kontynuowanie egzekucji oznaczać może zaspokojenie wierzycieli egzekwujących kosztem pozostałych. Taka sytuacja nie występuje jednak w niniejszej sprawie.

Jak wynika z wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnik ma tylko jednego wierzyciela (...) S.A. z siedzibą w Ł., który to wierzyciel prowadzi przeciwko dłużnikowi postępowanie egzekucyjne na podstawie nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi dnia 30 grudnia 2008 r. oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi wydanego dnia 2 marca 2017 r. Siłą rzeczy zatem kontynuowanie tego postępowania nie naruszy zasady równomiernego zaspokojenia wierzycieli, nie wyłączy również, ani nawet nie ograniczy możliwości jego oddłużenia. Zaspokojenie, które wierzyciel mógłby uzyskać w toku fazy likwidacyjnej majątku dłużnika może on co najwyżej uzyskać wcześniej w toku postępowania likwidacyjnego. Zawieszenie postępowania egzekucyjnego nie wpłynie również na sytuację dłużnika, w toku postępowania upadłościowego cały jego majątek ulega likwidacji, nie ma zatem znaczenia czy jedyny wierzyciel uzyska z niego zaspokojenie w toku postępowania egzekucyjnego, czy upadłościowego.

Powyższe rozważania nie pozostawiają zatem wątpliwości, że brak zawieszenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko dłużnikowi pozostanie bez najmniejszego wpływu dla osiągnięcia celów postępowania upadłościowego. Zawieszenie takie w myśl art. 39 ust. 1 pr.u. który na podstawie art. 491² ust. 1 pr.u. znajduje odpowiednie zastosowanie w niniejszym postępowaniu jest zatem niedopuszczalne.

Uznając z przedstawionych względów podniesione w zażaleniu zarzuty i argumenty za bezzasadne Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz w zw. z art. 35 w zw. z art. 491² ust. 1 ustawy pr.u., postanowił oddalić zażalenie.

SSO Magdalena Nałęcz SSO Bolesław Wadowski SSO Andrzej Sobieszkański